

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8C/78/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113203039
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5113203039.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému: F. O., Z.. XX.X.XXXX, K. B. A. Z. F., Š. H. Q., v konaní o zaplatenie 57,54 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 57,54 Eur, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 30.1.2013 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 57,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 20 % ročne z tejto sumy od 20.8.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že 27.10.2004 uzavrel žalobca (pod pôvodným obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s.) so žalovaným Zmluvu o rastovom o osobnom účte. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky banky. Žalovaný neuhradil debetný zostatok na účte zriadenom podľa zmluvy, a tak žalobca dňa 14.8.2008 odstúpil od zmluvy. Na základe výpisu z účtu zo dňa 19.8.2008 je výška aktuálneho debetného zostatku kv sume 57,54 Eur. Podľa VOP a aktuálneho sadzobníka si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 20 % z debetného zostatku.

3. Právny zástupca žalobcu na výzvu súdu, či trvá na požadovanom úroku vo výške 20 % ročne oznámil, že na požadovanom úroku trvá, čo odôvodnil sadzobníkom poplatkov. Okrem toho zdôraznil, že žalovaný nemal zriadenú službu „Povolené prečerpanie na osobnom účte“. Žalobca ďalej konštatoval, že nedisponuje doručenkou preukazujúcou odstúpenie od zmluvy zo dňa 14.8.2008, pričom na účely doručovania za podstatné považuje ustanovenie čl. VIII, časť B, bod 6 VOP, podľa ktorého sa písomnosti a oznámenia banky považujú za doručené - ak sú zasielané poštou - na druhý pracovný deň od ich odoslania.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená do vlastných rúk dňa 26.4.2013 (rub č.l. 38) nevyjadril a v konaní ostal procesne nečinný.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 1.7.2013, ktoré odročil na neurčito za účelom výzvy na odstránenie vád žaloby.

6. Po zmene zákonného sudcu, súd uznesením sp.zn. 8C/78/2013 - 48 zo dňa 23.3.2018 vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby, pričom právny zástupca na výzvu súdu oznámil, že žalobca odvolal právneho zástupcu plnomocenstvo na zastupovanie v konaní dňa 28.2.2014. Následne súd vyzval na odstránenie väd žaloby samotného žalobcu.

7. Dňa 25.5.2018 doručil žalobca súdu špecifikáciu žalobnej pohľadávky (č.l. 65), pričom v podaní opätovne uviedol, že žalovanému nebolo poskytnutá služba povolené prečerpanie, a tak sa žalovaný dostal na účte s pôvodne kladným zostatkom do nepovoleného debetu účtovaním poplatkov z titulu prekročenia. Suma 57,54 Eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného počas trvania nepovoleného prečerpania. Posledný kreditný zostatok ma žalovaný k 14.1.2008 v sume 62,59 Eur, mesačne sa operáciami splátkami úveru a splátka úveru dňa 15.1.2008 dostal do debetu. Debetné obraty predstavovali úroku po dobu nepovoleného prečerpania v sume 2,68 Eur, poplatky za nezrealizovanú platbu v sume 23,10 Eur (35 x 0,66 Eur), poplatky za vedenie účtu v celkovej výške 26,50 Eur, zrušenie trvalého príkazu vo výške 8,30 Eur (5 x 1,66 Eur) a debetné operácie žalovaného vo výške 56,69 Eur. Nárok na úhradu poplatkov a úrokov žalobca odvodzoval od všeobecných obchodných podmienok a sadzobníka, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V rámci nároku na úhradu 28 % ročného úroku z omeškania (pričom žalobca v žalobe žiadal o 20 % ročný úrok z omeškania) poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici a tvrdil, že ide o právo žalobcu s ktorým počíta aj zákona v § 18 ods. 1 o spotrebiteľských úveroch. Žalobca vo svojom vyjadrení poukázal na to, že zmluva medzi žalobcom a žalovaný má náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a tiež poukazoval na judikatúru vzťahujúcu sa na obdobné prípady.

8. Podľa ustanovenia § 297 veta prvá Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

9. Podľa ustanovenia § 297 písm. b) CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

10. Vzhľadom na to, že v predmetnej veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu neprevyšuje 1.000 EUR, súd dospel k záveru, že sú splnené zákonom stanovené podmienky pre meritórne rozhodnutie súdu bez nariadenia pojednávania, tak ako to predpokladá citované ustanovenie § 297 písm. b) CSP.

11. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

12. V súdnej veci bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku vo veci samej oznámené na úradnej tabuli súdu dňa 9.7.2019, rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17.7.2019.

13. Súd podanie žalobcu posúdil podľa jeho obsahu a dospel k záveru, že žalobca zobral čiastočne žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 25,90 Eur a zároveň zotrval na priznaní úrokov z omeškania zo žalovanej istiny.

14. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov v súlade s právnou úpravou platnou a účinnou v čase vzniku zmluvných vzťahov:

15. Podľa § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

16. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok

určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

17. Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka).

18. Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

19. Podľa § 715 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvu môžu majiteľ účtu kedykoľvek s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať.

20. Podľa § 715 ods. 2 Obchodného zákonníka banka môže zmluvu písomne vypovedať s účinnosťou ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom sa výpoveď doručila majiteľovi účtu.

21. Podľa § 273 ods. 1 a ods. 3 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky.

22. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

24. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

27. Podľa § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

28. Podľa § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

29. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

30. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Žilina oddiel Sa, vložka 148/L pre Prima banka Slovensko, a.s. vyplýva, že obchodné meno navrhovateľa v období od 01.10.2003 do 31.12.2011 bolo Dexia banka Slovensko a.s. a od 01.01.2012 je Prima banka Slovensko, a.s.. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca (vystupujúci pod pôvodným obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s.) a žalovaný uzavreli zmluvu o rastovom osobnom účte dňa 27.10.2008, podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Na základe uvedenej zmluvy bol pre žalovaného zriadený a vedený rastový osobný účet č. 870131881. Za poskytovanie produktov a služieb bol žalobca oprávnený účtovať na ťarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov.

Povinnosťou žalovaného bolo mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Žalovaný porušil uvedenú zmluvnú povinnosť, keď sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a dlh nevyrovnal. Vzhľadom na nepovolené prečerpanie účtu žalobca dňa 14.8.2008 oznámil žalovanému, že odo dňa 24.1.2008 je na jeho účte vykazovaný debetný zostatok vo výške 1.381,95 Sk (45,87 Eur), a tak odstupuje od príslušnej zmluvy. Nasledujúci deň po doručení oznámenia bude účet zrušený. Žalobca doručenie oznámenia o odstúpení nepreukázal a poukázal na ustanovenie čl. VIII, časť B, bod 6 VOP (všeobecných obchodných podmienok), podľa ktorého sa písomnosti a oznámenia banky považujú za doručené - ak sú zasielané poštou - na druhý pracovný deň od ich odoslania.

31. Podľa bodu 4 zmluvy sa žalovaný ako klient banky zaviazal dodržiavať Podmienky pre zriadenie a vedenie rastového osobného účtu, s ktorými bol oboznámený a súhlasil s nimi a tieto mala banka oprávnenie meniť. Podľa čl. 3.15 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP) musí mať klient (žalovaný) na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na poplatky v zmysle sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke. Podľa článku 3.18 VOP banka vykonáva všetky operácie na účte do výšky voľných peňažných prostriedkov. Podľa článku 3.21 ak účet dosiahne debetný zostatok, prípade sa prekročí povolené prečerpanie, je klient povinný vysporiadať záporný zostatok (nepovolené prečerpanie) do 20.dní od jeho vzniku. Takéto porušenie sa považuje za podstatné porušenie zmluvy. Ak v tejto lehote klient zostatok nevysporiada, bude banka vymáhať takto vzniknutú pohľadávku súdnou cestou alebo si ju vysporiada vzájomným započítaním na ťarchu pohľadávky klienta voči banke. Podľa článku 3.25 zostatok účtu úročí banka podľa aktuálnych úrokových sadzieb a spôsobom stanoveným pre každý typ účtu a pre každú menu.

32. V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu Zmluvy o rastovom osobnom účte, a to ako je uvedené v zmluve podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovanej zmluvy a § 708 a nasl. Obchodného zákonníka ako zmluvy o bežnom účte. V ustanovení § 708 Obchodného zákonníka je obsiahnutá legálna definícia tejto zmluvy s uvedením jej podstatných častí. Na platnosť zmluvy sa vyžaduje písomná forma. V prejednávanej veci došlo k uzavretiu Zmluvy o rastovom osobnom účte, ktorý podľa definície vo všeobecných obchodných podmienkach, v článku III písm. G, je účet určený pre občanov a nesmie sa používať na podnikateľské účely. Z uvedeného je zrejmé, že išlo "formulárovú zmluvu". I keď zmluva o bežnom účte (§ 708 a nasl. Obchodného zákonníka) patrí k absolútnym obchodným zmluvám, a teda sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu jej účastníkov (§ 261 ods. 3) v tejto veci došlo k uzavretiu nepomenovanej zmluvy v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Zmluva o bežnom účte je vždy zmluvou obchodnou, a to bez ohľadu na povahu zmluvných strán a záväzkový vzťah, ktorý na jej základe vznikne je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi v celom rozsahu Obchodným zákonníkom. K podstatným častiam Zmluvy o bežnom účte patrí záväzok banky zriadiť pre klienta, ktorým je v prejednávanej veci spotrebiteľ bežný účet, určenie doby, od ktorej bude bežný účet zriadený, určenie meny, na ktorú má byť zriadený s tým, že peňažné prostriedky uložené na bežnom účte vedenom bankou na základe Zmluvy o bežnom účte nie sú vlastníctvom majiteľa účtu, ani inej osoby, ktorej peňažné prostriedky prípadne boli vložené, či poukázané na účet tak, ako je tomu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, kedy banka poskytuje spotrebiteľovi úver, či pôžičku vo výške, na ktorej sa vzájomne dohodnú. Peňažné prostriedky poskytnuté na základe Zmluvy o bežnom účte patria banke a majiteľ účtu má výlučne pohľadávku z účtu peňažného ústavu, ktorá je majetkovou hodnotou. Zmluva o bežnom účte je aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže ju uzatvárala na jednej strane banka ako podnikateľ poskytujúci peňažné služby a na strane druhej fyzická osoba nepodnikateľ v pozícii spotrebiteľa. Ide o pomenovaný zmluvný typ, ktorým sa veriteľ v pozícii dodávateľa zaviazal poskytnúť dlžníkovi, ktorý je spotrebiteľom, určitý rozsah služieb vrátane vedenia bežného účtu, na ktorýsi žalovaný vkladal svoje peňažné prostriedky s jeho voľnou dispozíciou, ale aj s dispozíciou banky, pokiaľ jej dal príkaz na úhradu v prospech tretích osôb a pokiaľ mal na účte dostatok vlastných finančných prostriedkov. Ak však banka zrealizovala jeho príkazy a na účte dostatok finančných prostriedkov nemal, musela použiť svoje vlastné, a tým okamihom žalovanému poskytla úver. Tým istým okamihom došlo aj k nepovolenému prečerpaniu a žalovaný bol povinný prečerpanú sumu ihneď žalobcovi vrátiť, čo neurobil.

33. Súd mal z výpisu z účtu žalobcu (č.l. 26) za preukázané, že žalovaný sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania, ktorý ku dňu 19.8.2008 predstavoval sumu 57,97 eur. Žalobca v konaní

žiadal, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 57,94 Eur, a tak súd s ohľadom na preukázanie tejto skutočnosti, súd žalobe v časti istiny vyhovel.

34. Žalobca si voči žalovanému uplatnil i sankčné úroky vo výške 20 % zo žalovanej sumy nakoľko podľa Všeobecných obchodných podmienok je oprávnený nevysporiadaný debetný zostatok na účte sankcionovať sankčnou úrokovou sadzbou podľa sadzobníka poplatkov. Dohoda o spôsobe stanovenia výšky úrokovej sadzby v zmluve o bežnom účte môže záležať na dohode, podľa ktorej môže za trvania zmluvného vzťahu stanovovať banka rôzne úrokové sadzby, resp. vykonávať jej zmeny. V zmluve môže banka a majiteľ účtu dohodnúť spôsob stanovenia výšky úrokovej sadzby tak, že ju určí a oznámi banka jednostranným úkonom, ktorý dohodnutým spôsobom uverejní. V zmluve vrátane VOP je treba dohodnúť podmienky a určitý rámec pre výkon práva banky určiť výšku úrokovej sadzby svojim oznámením, inak môže byť dojednanie o práve banky považované za neplatné pre rozpor so zákonom, prípadne z dôvodov obchádzania zákona alebo výkonu práva banky za odporujúci zásadám poctivého obchodného styku. Úroková sadzba dojednaná alebo stanovená dohodnutým spôsobom má však v prejednávanej veci prednosť. Z ustanovenia § 714 Obch. zák. vyplýva, že zmluvné strany si môžu úrokovú sadzbu, rovnako ako aj splatnosť úrokov, ktoré poskytuje banka, dohodnúť. Prípisanie úrokov k istine znamená, že takto pripísané úroky sa stávajú súčasťou zostatku peňažných prostriedkov na účte a sú znova úročené, čo je vždy v prospech klienta. Ak však vznikne právo na úroky veriteľovi, postupuje podľa § 502 Obch. zák., na ktoré VOP pri stanovení výšky debetného úroku odkazujú. Z § 502 Obch. zák. pritom vyplýva, že ak nie je výška úroku dohodnutá v zmluve, je banka povinná platiť úroky stanovené zákonom alebo na základe zákona, inak úroky obvyklé pre účty vedené za podobných podmienok, čo znamená, že ak sa úroky zmluvnými stranami nedohodnú, bude ich obvyklosť posudzovaná vo vzťahu k povahe účtu a vo vzťahu k bankám, ktoré sa v danom mieste a v danom období podieľajú na kapitálovom trhu s obdobnými produktmi, pričom stanovujú aj výšku debetných úrokov.

35. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie zmluvne dohodnutého debetného úroku za podmienok, na akých sa na jeho platení vo VOP so žalovaným dohodol, je dôvodný. Spôsob určenia výšky úrokovej sadzby bol zmluvnými stranami dohodnutý v bode 3 zmluvy a článku 3.25 VOP tak, že zostatok bežného účtu úročí banka aktuálnou úrokovou sadzbou, pretože úroková sadzba je pohyblivá a vychádza z referenčnej úrokovej sadzby, ktorou je úroková sadzba banky pre depozitné produkty. Aj keď si zmluvné strany dohodli spôsob stanovenia výšky debetných úrokov, je vzhľadom k tomu, že zmluvnou stranou Zmluvy o bežnom účte je na jednej strane banka ako podnikateľ a na druhej strane fyzická osoba občan ako spotrebiteľ vo vzťahu k majiteľovi účtu potrebné vziať pri posudzovaní výšky úrokovej sadzby do úvahy aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, a to § 52 OZ, ako aj právne predpisy na ochranu spotrebiteľa a tieto použiť vždy, ak je to v prospech zmluvnej strany, ktorá nie je podnikateľom. Súd preto s ohľadom na spotrebiteľský charakter sporu pre účely odôvodnenosti nároku na výšku sankčného úroku - 20 % ročne, posudzoval, či je výška žalobcom požadovaného debetného úroku 20% ročne porovnateľná s obvyklou výškou úrokov požadovanou inými bankami v rozhodujúcom období od klientov, ktorí svoj debetný zostatok včas nevyrovnali, inak nie je možné zistiť, či je určenie výšky úrokovej sadzby jednostranným úkonom banky, t. j. zrejme len zverejnením na internetovej stránke banky, s obvyklou výškou úrokov, ktorú má na mysli § 502 Obch. zák. Prednostne sa však súd zaoberal tým, či žalobca dostatočne včas a riadne oznámil žalovanému informáciu, že sa dostal do debetu a že za takéto nepovolené prečerpanie musí platiť vysokú, 20 % sadzbu debetného úroku. Zo Zmluvy uzavretej so žalovaným vyplýva, že si zmluvné strany dohodli komunikáciu formou pošty, avšak či žalobca takúto informáciu prípade nepovoleného prečerpania, keďže debetné úroky sú oveľa vyššie než dohodnuté úroky z úveru. Žalobca v konaní nijakým spôsobom nepreukázal, že žalovaného informoval o tom, že sa do debetu (nepovoleného prečerpania) na svojom účte dostal a že je za to povinný platiť sankčný úrok vo výške 20 % ročne. V tomto smere súd poznamenáva, že žalobca síce súdu doložil Sadzobník poplatkov účinný od 1.8.2008, t.j. od času, kedy požaduje sankčný úrok, avšak žiadnym spôsobom nepreukázal, že s týmto sadzobníkom bola žalovaný oboznámený. Rovnako zo žaloby a jej príloh súdu nie je zjavné, s akým sadzobníkom sa žalovaný oboznámil v čase uzavretia zmluvy, nakoľko sadzobník poplatkov účinný v čase podpisu zmluvy žalovaný nepredložil. V článku 3 zmluvy je uvedené, že za vykonávanie platobných operácie a ďalšie služby je banka oprávnená účtovať poplatky v zmysle platného Sadzobníka, avšak žalobca žiadnym spôsobom neuviedol, akým spôsobom a či sa žalovaný so Sadzobníkom banky oboznámil pri podpise zmluvy a či bol oboznámený so sankčnou úrokovou sadzbou v čase, keď sa dostal do nepovoleného prečerpania. Súd pri posudzovaní zmluvných podmienok a nárokov vychádzal iba zo žalobcom predložených všeobecných obchodných podmienok účinných v

čase uzavretia zmluvy (27.10.2004), t.j. účinných od 1.10.2004, a nie zo všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.1.2008, nakoľko žalovaný sa k ich dodržiavaniu písomne nezaviazal. Z obsahu všeobecných obchodných podmienok ani zo zmluvy nevyplýva, akým spôsobom mal byť žalovaný oboznámený so sadzovníkom poplatkov a teda žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania, či žalovaného oboznámil s tým, že sa dostal do nepovoleného prečerpania a aký sankčný úrok je povinný na základe uvedeného žalobcovi uhradiť. Žalobca v konaní predložil iba listinu zo dňa 14.8.2008, ktorou žalobca odstupuje od zmluvy, avšak nijakým spôsobom nepreukázal jej doručenie žalovanému, ba ani jej podanie na poštovú prepravu. V konečnom dôsledku súdu neostáva iné, iba konštatovať, že žalobca má nárok na úhradu samotnej istiny, avšak nárok na sankčný úrok nepreukázal, a tak súd žalobu v tejto časti zamietol.

36. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, t.j. podľa zásady úspechu v konaní a žalobcovi ako úspešnej strane sporu (v časti celej uplatnenej istiny) priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.